

آن که اگر بخواهیم با رقیب مقابله به مثل کنیم و با تهمت و افترا و رویارویی با او روبرو شویم، اولاً او نیز متقابلاً مواضع سختتری خواهد گرفت و پایگاههای درونی خودخواهی او تحکیم خواهد شد و ثانیاً با پیندازیدن تصویری منفی از ما، جذب برخورد ما خواهد شد و ثالثاً ما خود نیز تابع روش‌های باطل که همانا توهین، تهمت و شوههای شیطانی است، خواهیم شد و چهسا برخوردهای تند کلامی و زبانی به رویارویی خشونت‌آمیز و فتنه‌های مهارناپذیر تبدیل می‌شود که سرانجام موجب پشمیانی هر دو طرف خواهد

حتی به دشمن توهین نکنید، با مردم بهخوبی سخن بگویید و بدون دلیل و قبل از اثبات جرم به کسی تهمت نزنید و عجیب است در حالی که قرآن کریم مسلمانان را حتی از فحش و ناسزاگویی به خدایان مشترکان برحدز داشته است^۱، ما در جامعه‌ای اسلامی، این گونه توهین‌ها و تهمت‌ها را در حق یکدیگر روا می‌دانیم ... باید راهی بهسوی دل‌ها باز کرد. وقتی دلایل منطقی باشند و با بیانی آرام و دلسوزانه مطرح شوند، در قلب انسان‌ها اثر خواهد گذاشت. همذلی و بازکردن راه دل‌ها با درک و شناخت

می‌شود که گروههای سیاسی رقیب به مانند تیر به سوی یکدیگر پرتاب می‌کنند کلماتی مانند تجدیدنظر طلب، سنت‌گرای، مرتضی، ورشکسته سیاسی، لیبرال، خشکه مقدس، لا الہ الا، غرب‌زد، تمامیت‌خواه، انحصار‌طلب، وابسته، قلم به دست مزدور، آلت دست دشمن، دیکتاتور، توپالیتر،

راهی به سوی دل‌ها

لزوم تقدیر توسعه اخلاقی

غلامرضا نصراللهی

شد که شاید خیلی دیر و بی‌فایده باشد.

باید خود را به جای دیگران قرار دهیم تا

چگونگی رسیدن آن‌ها به این موضع گیری، از فهم موضوع گرفته تا نحوه عمل را بهخوبی درک کنیم، چهسا آن فرد را در گرفتن آن موضع محق ببینیم.

باور کنیم که بالاتر از حققت چیز دیگری نیست. وقتی ما در برخورد با رقیب موضعی بی‌طرفانه، همدلانه، دلسوزانه و در عین حال منطقی و استدلالی اتخاذ کنیم، بهترین اعتماد او را جلب می‌کنیم، خصلت‌های منفی او اصلاح می‌گردد و بهسوی حقیقت جذب می‌شود حال

رجعت طلب و ... که هر یک بار معنای خاصی دارند و می‌توانند در یک بحث کارشناسانه، تحلیلی و بی‌طرفانه مورد استفاده قرار گیرند، در ادبیات نازل سیاسی به عنوان فحش و ناسزا مورد بهره‌برداری قرار گرفته‌اند... جای تعجب اینجاست که در جامعه ما که بیشتر نیروهای سیاسی خود را پای‌بند به اخلاق اسلامی می‌دانند، این طور راحت عبارات فوق را رد و بدل می‌کنند، تا آن‌جا که گاه این عبارات بر زبان مقامات عالی‌رتبه و افراطی ملیس به لباس روحانیت نیز جاری می‌شود. در حالی که در آموزه‌های دینی سفارش بسیار شده است که

بی‌قویت:

۱- و آن‌هایی را که جز خدا می‌خوانند دشمن ندهید که آنان از روی دشمنی خدا را دشمن خواهند داد این گونه برای هر امتی کردار آن‌ها را آراستیم. آن‌گاه بازگشت آنان بهسوی پروردگارشان خواهد بود و ایشان را از آن‌جهه انجام می‌دادند آگاه خواهد ساخت. (سوره انعام - آیه ۱۰۸)

